

RECENZE: Terezie Palková je klauní slečna i stará Blažková v jedné osobě

21. dubna 2011 12:54

Jedna z nejzajímavějších českých písničkářek Terezie Palková právě vydává druhé album s názvem *Moje první tango*. Za spoluúčasti hostujících hudebníků ho pokřtí ve čtvrtek 21. dubna v pražské Malostranské besedě.

Terezie Palková | foto: PR

Zatímco debut *Pif haf mňau* (2009) vytvořila Terezie Palková víceméně na koleně, novinka nese rysy naprosté profesionality – počínaje digipackovým obalem přes kvalitu zvuku až po studiové úpravy a

aranžmá písní, na jejichž nahrání se oproti písničkářčiným sólovým koncertům podílela celá řada hudebníků z nejrůznějších žánrových oblastí.

Palková se nepohybuje jen na hudebním, ale i na hereckém poli, a to jak v rámci klasických divadelních představení, tak jako zdravotní klaunka ("Jsem klauní slečna co zírá do blba a nekonečna/Sličná jsem a doufám, že taky trochu směšná" – Klaun). Tato dvojedinost samozřejmě její hudební projev ovlivňuje, stejně jako v případě jiných jejích podobně "postižených" kolegů a kolegů.

Ne vždy bývá herectví k dobru věci při hudební tvorbě a zejména interpretaci, v případě Palkové ale funguje skvěle. A to nejen na koncertech, při kterých písničkářka svou jistou chaotičností kočíruje právě svou hereckou (a klaunskou) zkušeností, ale kupodivu i ve studiu. Dokonce i tak vyloženě jevištní číslo, jako je písnička/etuda Kuřačka se sáhodlouhým recitativem, na nahrávce obstojí úplně bez problému.

A což teprve schopnost Palkové výrazově se převtělovat do "různých já" a hrát role často i v rámci jedné písně (příklad za všechny: hned v úvodní Moje první tango, když zpívá šílené dvojverší "S cigaretou připadám si jak Marlene Dietrich/Snad není to hřích pod tepláky krajků mít"). Ostatně, závěrečná písnička, ironická Filmová hvězda, ke které také vznikl klip, hovoří za vše. A to i přesto, že autorkou textu není zpěvačka sama nýbrž Jiří Jelínek.

Na různých pólech po hudební i textové stránce se pohybují i samotné písničky. Na jedné straně třeba vtipný kuplet Revoluční, kde Palková za doprovodu tahací harmoniky "vyřvává jak stará Blažková", na straně druhé třeba lyrický Déšť s krásně zvukomalebně vedeným klavírním partem a proaranžovanými perkusemi. Anebo decentně roztančená Rošťáci a roštěnky, v níž Michal a Milada Ditrichovi s baskytarou a perkusemi dělají čest dobré pověsti svého domovského Hypnotixu.

Přestože obě alba Terezie Palkové dělí pouhé dva roky a mnohé z písniček aktuální desky má ve svém koncertním repertoáru už relativně dlouho, novinka působí jakoby dospěleji. Je to určitě trochu tím, že většinu těch "nejšilenějších" a na koncertech v prvním plánu nejpřijímanějších písniček "vystřílela" Palková na debutu. Nové album je v tomto ohledu pokud ne přímo vážnější, rozhodně aspoň méně rozpustilé. Ale také velmi sevřené a bezezbytku přesvědčivé.

Hodnocení iDNES.cz: 90 %

[Ondřej Bezr](#)
iDNES.cz